

(221. 94.)

VOORLOOPIG VERSLAG.

Uit de overgelegde stukken betreffende het wetsontwerp, dat onder n°. 40 is gedrukt, blijkt, dat de persoon, op wiens naturalisatie dit ontwerp betrekking heeft, op 21 Juli 1861 te Bentheim geboren is, op 15-jarigen leeftijd naar Nederland is gekomen, op 13 Maart 1878 de Deutsche nationaliteit verloor en sedert 1881 te Arnhem woont, waar hij thans aan het hoofd van eene manufactuurzaak staat. Den 15den November 1905 werd hij wegens overtreding der IJkwet tot eene boete van f 1 en den 24sten Februari 1915 wegens overtreding der Arnhemse verordening op de winkelsluiting tot eene boete van f 5 veroordeeld.

Eerst op 4 Juli 1916, dat is meer dan 28 jaren, nadat hij opgehouden had Duitscher te zijn, werd door hem een verzoek tot naturalisatie ingediend. Aan den commissaris van politie te Arnhem verklaarde hij, dat hij de naturalisatie in de eerste plaats wenschte, omdat hij aan het hoofd staat van eene Nederlandsche firma en in de tweede plaats, omdat hij zich door zijn langdurig verblijf in Nederland tot dezen Staat aange trokken gevoelt. Van geheel anderen aard waren echter de verklaringen, die hij tegenover den officier van justitie aflegde. Hij deelde toen mede, dat hij er jaren lang geen last van had gehad geen Nederlander te zijn en dat hij het integendeel juist prettig vond geen kiezer te zijn, omdat hij dan als zakenman geheel vrij was en zich niet met verkiezingen kon bemoeien. Uit hetgeen hij verder zegt, blijkt, dat de eenige reden, waarom hij naturalisatie verlangt, gelegen is in het feit, dat hij ten gevolge van zijne Deutsche afkomst na het uitbreken van den oorlog bij de uitoefening van zijn bedrijf van Engelsche zijde

last ondervond en voor verderen last van dezelfde zijde meende te moeten vreezen. Verscheidene leden waren echter van oordeel, dat het niet aangaat iemand te naturaliseeren op geen enkelen anderen grond dan dat daardoor het belang van zijn bedrijf zou worden gediend. Dit achtte men te minder oorbaar, nu uit de afgelegde verklaringen duidelijk blijkt, dat de persoon, wien hetgeldt, voor de rechten en plichten van den Nederlandschen staatsburger al zeer weinig gevoelt.

Aldus vastgesteld 7 November 1918.

KETELAAR.
BEUMER.
WINTERMANS.
OUDEGEEST.
DE WILDE.

(221. 95.)

VERSLAG.

Het afdelingsonderzoek van bovengenoemde wetsontwerpen, behalve dat hetwelk gedrukt is onder n°. 40, heeft der Commissie van Rapporteurs geen aanleiding gegeven tot het maken van opmerkingen.

Vastgesteld den 7den November 1918.

KETELAAR.
BEUMER.
WINTERMANS.
OUDEGEEST.
DE WILDE.